

ALFABETUL GRECESC

Grafem majuscul/minuscul	Denumire greacă / transliterată	Pronunție erasmică	Pronunție reuchliniană (neogrecă)
A α	ἄλφα alfa	"a" din „sat”	a
B β	βῆτα beta / vita	"b" din „bal”	v
Γ γ	γάμμα gamma	"g" din „gară” [*]	gh [*]
Δ δ	δέλτα delta	"d" din „dac”	dh
E ε	ἒ ψιλόν e psilon	"e" din „bec”	e
Z ζ	ζῆτα zeta / zita	"dz" / "z"	z
H η	ἦτα eta / ita	"e" din „zece”	i
Θ θ	θῆτα theta / thita	"th" din „think”	th
I ι	ἰῶτα iota	"i" din „circ”	i
K κ	κάππα kappa	"c" din „cort”	c / k
Λ λ	λάμβδα lambda / lamvda	"l" din „loc”	l
M μ	μῦ mü / mi	"m" din „mac”	m
N ν	νῦ nü / ni	"n" din „nor”	n
Ξ ξ	ξῖ xi	"x" din „fax”	x [ks]
O ο	ὀ μικρόν o micron	"o" din „bob”	o
Π π	πί pi	"p" din „pas”	p
P ρ	ῥῶ rho	"r" din „rac”	r
Σ σ ς	σίγμα sigma	"s" din „sac”	s
T τ	ταῦ tau / taf	"t" din „tac”	t
Υ υ	ῦ ψιλόν ü / y psilon	"ü" din „Müller”	i
Φ φ	φῖ fi	"f" din „foc”	f
Χ χ	χῖ chi	"ch" din Loch Ness	h
Ψ ψ	ψῖ psi	"ps" din „psalm”	ps
Ω ω	ὦ μέγα o mega	"o" din „odă”	o

NB: κάππα și γάμμα, urmate de o vocală echivalentă cu [e] sau [i] se citesc [che], [chi], respectiv [ghe], [ghi].

[*] Grafemul γάμμα înaintea lui γ / Γ, κ / Κ, χ / Χ sau ξ / Ξ se pronunță [n]:

ἄγγελος (înger) – [anghelos]

ἄγκυρα (ancoră) – [ankyra]

ἄγχος (spaimă) – [anhos]

σάλπιγξ (trîmbiță) – [salpinx]

CATEGORII DE SUNETE

Vocale: [α], [ε], [η], [ι], [ο], [υ], [ω], dintre care [ε] și [ο] sînt vocale scurte, avînd corespondenți lungi pe [η], respectiv [ω]. Restul vocalelor – [α], [ι] și [υ] – sînt fie scurte, fie lungi, cantitatea lor putînd fi aflată din dicționar, cu indicația: $\bar{\alpha}$, $\bar{\iota}$ și $\bar{\upsilon}$ – vocale scurte; $\bar{\alpha}$, $\bar{\iota}$ și $\bar{\upsilon}$ – vocale lungi.

Semivocalele sînt [ι] și [υ] și constituie al doilea element al diftongilor (vezi mai jos).

Consoanele se împart în:

- Consoane lichide: λ, μ, ν, ρ.
- Siflanta σ / ς
- Oclusive (numite în unele gramatici „mute”)

Tabloul oclusivelor (pronunție erasmică)

Sonoritate / Punct articulare	Labiale	Dentale	Velare / Guturale
Surde	Π	Τ	Κ
Sonore	Β	Δ	Γ
Aspirate	Φ	Θ	Χ

- Consoanele duble sînt ξ (κ + ς), ψ (π + ς) și ζ (*d + *y).

DIFTONGI:

Diftong	Pronunție erasmică	Pronunție reuchliniană (neogreacă)
αι	ai	e
ει	ei	i
οι	oi	i
υι	üi	i(i)
αυ	au	af / av [**]
ευ	eu	ef / ev [**]
ου	u	u
ηυ	eu	if / iv [**]

[**] În pronunția reuchliniană, al doilea element al diftongilor αυ, ευ și ηυ se pronunță fie [f], fie [v], în funcție de ce sunet urmează: [f], dacă urmează o consoană surdă, iar [v] dacă urmează o consoană sonoră sau o vocală.